

עורכת ראשית: שוש ברקאי

רכז המערכת: עדנה פיינר

עריכה לשונית והגהה: חיה פלג

חברי המערכת: נילי אברמוב, מאיר אזור, זור ארנון, צביקה ביקל, מלי ברוש, רות גבאי, רוחה הראל, אשר הרשקוביץ, לאה טל, מיקי להב, אסתר לופן, עדנה פיינר, חיה פלג, יונה פלג, יעל רטנר, נורית שטרנברג, יצחק שפילמן, גיקלין תורגמן.

צלמת המערכת: יונה פלג

כתובת המערכת: עמותת תפוח"ח - העמותה לקידום תרבות, פנאי וחינוך קרית המועצה בנווה ירק.

המו"ל: עמותת תפוח"ח, דרום השרון.

אתר אינטרנט: <https://bit.ly/3myaGY7>

גרפיקה: אנה קירי. הפקה: מנדל.

שטיח תכים של תקווה בדרום השרון

מאת: עדנה פיינר - ירקונה

של עגבניות שרי מלא עד גדותיו לצידן. זה מסמל לתחושת את הסיוע לחקלאי העוטף והרמת החקלאות בחזרה, לחזור למה שהיה, ולקוות ליותר טוב.

רויטל פ. ממושב ירקונה: "עבודת הרקמה באה לבטא את תחושותי וכמיהתי לחזרתם בשלום הביתה של החטופים. קראתי לעבודה "לו יהי..."

ביקור בקו התפר

חברי ועדת החוץ והביטחון הח"כים - רם בן ברק, מאיר כהן, נאור שיח ושלי טל מירון נפגשו עם ראשי המועצה, הנהגות הישובים והרבש"צים בביקור ביישובי קו התפר סימוכי גדר-מתן ונירית ושמעו על הצרכים הביטחוניים של הישובים הללו במטרה לרתום את סיועם בוועדת החוץ והביטחון. במסגרת המאמצים להגדלת תקציבי הביטחון ליישובי קו התפר, נפגשה ראש מועצת דרום השרון עם שר האוצר ושר הביטחון וגם עם השר לביטחון לאומי - איתמר בן גביר. השר בישר כי כיתות הכוננות ביישובי קו התפר יוגדלו ל-18 לוחמים. בנוסף יוגדלו התקנים לתפקיד מש"ק ביטחוני ותורחב רשימת הישובים הזכאים להוצאת רישיונות נשק.

בטקס מרגש נחשף שטיח רקמה ענק ומפואר על קיר הלובי של "היכל התרבות דרום השרון". המפגש התקיים בהשתתפות בני משפחתה של ורדה לוי ז"ל, הרוקמות, ראש המועצה אושרת גני גונן, האומנית כרמלה זק ושותפותיה למיזם שיבולת ורנר ועדנה רסין.

למעלה מ-150 פיסות בד באדום נרקמו על ידי תושבות המועצה. ריקמות אלו מביעות קשר וחיבור בין הלבבות, יוצרות תקווה לעולם טוב ומחובר יותר, מביעות משאלות לימים של הגשמה, חקלאות פורחת וחזרה הביתה. ותקווה לתקומה של העם, צמיחתם מחדש של יישובי העוטף, חזרה לביתם של תושבי הצפון, ושיבתם לביתם של 120 החטופים הנמצאים בשבי החאמס.

השטיח הזה, הינו פרויקט לזכרה של **ורדה לוי ז"ל**, יו"ר העמותה לחבר הוותיק. ורדה היקרה יצרה חיבורים ורקמה קשרים בין אנשים תוך הסתכלות אופטימית על החיים. כרמלה זק אמרה בדברי ברכתה: "לכבוד הוא לי לחבר בין פיסות הריקמות המסמלות בעיני כמיהה לימים טובים יותר, מי ייתן ונדע שקט, שלווה, ונחזור לימי שיגרה".

עליזה פ. ממושב צופית אמרה: "קראתי לפרויקט יד לעוטף". רקמתי 2 כפות ידיים של גבר ואישה משולבות ביחד וארגז

שיקולים חדשים בקביעת מחיר המים

מליאת הכנסת אישרה בקריאה טרומית את התיקון לחוק המים שבו בקביעת מחיר המים לחקלאות, ישקלו רכיבי העלויות השונות, יכולת התשלום בהתאם לכושר הנשיאה של החקלאים, סוגי המים באזורים השונים וכן אזורים שאין בהם חלופה לשימוש במי שופכין.

מולדת כאובה, שבורחת מבשורה...

כשפרצה מלחמת, השביעי באוקטובר,
הוכח שהוקדשה הסאה, מעל ומעבר,
הגוף והנפש התקשו, לשאת את השבר,
תשעים שנות מלחמה, ואין כל סדר...

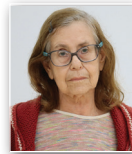
האומה שסועה, אוספת גיבוריה,
חטופים, פליטים בארצם, תושביה,
נושאי האלונקות, הם רק, חלק מבניה,
והצמרת האחראית, משבשת נתיביה...

ואנו עמך ישראל, מובלים לפי פחת,
עיננו בוכיות, ועתיד קיומנו, בפחד,
קשה להאמין, שהגאולה מתרחקת,
ושבו בנים לגבולם, הופכת לחולפת...

הגאולה מתביישת, עתידה מעורפלת,
מחדש היא שואלת, נוטשים מולדת !?
הגיע העת, אומה שסועה וכואבת,
לחדול מלריב, ולצאת מאוחדת ~!!!

האדמה בוערת !!! האומה כואבת !!!

ניר אליהו – פיני – 03.03.2024

בג"ץ יכריע

אומרים לא להקמת תחנת הכוח קסם, שהתכנית על הקמתה צפויה להגיע להכרעה בדיון בבג"ץ. מאות תושבים וראשי ראשויות מהשרון והשומרון הגיעו לעצרת מחאה באזור מחלף קסם, המקום בו מיועדת לקום התחנה. ראש המועצה - אשרת גוני - גונן נשאה דברים בעצרת.

נלחמים ביתושים

מייבשים את היתושים - כדי למנוע את העברת קדחת הנילוס ע"י היתושים יש לייבש את כל המכלים בהם מים עומדים במתחם הפרטי (אגרטים, אדניות, כלי שתיה של חיות מחמד וכו'). במידה ונתקלתם במקור מים עומדים בשטח ציבורי, יש לפנות למוקד המועצה 03-9000629 ווטסאפ - 053-2942154.

יוצאים לחופש

כיתת הוותיקים בבית חינוך ירקון סיימו את פגישותיהם השבועיות בחווה החקלאית לפעילות חברתית - התנדבותית, יפגשו שוב בשנה הבאה.

יעוץ למיצוי זכויות לקשיש ובני משפחתו

מופעל שירות יעוץ לאזרח הוותיק ובני משפחתו. מרכז מידע טלפוני ללא תשלום במענה אנושי ניתן בימים א-ה בשעות: 9.00-13.30. לאחר שעות הפעילות ניתן להשאיר הודעה במענה הקולי ויחזרו אליכם.
הטלפונים הם: *9696 או: 02-6709857.
או במייל: nioi.gov.il@9696
המידע הוא בנושאי מיצוי הזכויות בביטוח הלאומי, מידע על שירותים בקהילה, סיוע במילוי טופס תביעה לקצבת סעד, יעוץ בנושאים רלוונטיים לאדם המבוגר ואזון קשבת.

פטור עבור תוספת בנייה

רשות מקרקעי ישראל פרסמה את הקריטריונים למתן פטור מתשלום עבור תוספת בנייה עד 50 מ"ר לאנשים עם מוגבלויות. לא ייגבה תשלום דמי היתר או דמי חכירה מהוונים במגורים, בעד שטחים הנדרשים מבחינה פונקציונלית לתפקודם של אנשים עם מוגבלויות שהם בעלי זכויות חכירה בנכס, או בני משפחה מדרגה ראשונה המתגוררים דרך קבע בנכס. סך השטחים הפונקציונליים הפטורים מתשלום לא יעלה על 50 מ"ר.

מפגשים להסוג האחר

החברים הוותיקים מקיבוץ "אורים" שבחבל אשכול, התארחו בקיבוץ "ניר אליהו"

מאת: ג'קלין תורג'מן – נירית

בורץ נחמני, מנהלת הקהילה של קיבוץ "ניר אליהו" שסיפרה, על הקיבוץ ועל תכניות ההרחבה והבניה המתקיימות בקיבוץ. לסיום, **נדב חבר קיבוץ "אורים"**, נשא הרצאה מרתקת, מלווה בצליל ובשקפים. נושא ההרצאה היה אליהו גולומב, שעל שמו ניקרא הקיבוץ ומשה שרת. המפגש שהחל בשעה תשע וחצי בבוקר, הסתיים בשעה שלוש, והמשתתפים הביעו רצון ותקווה למפגשים נוספים בעתיד.

אחת היוזמות שנולדה לפני כשלושה חודשים, היא חיבור עם קבוצת ותיקים מקיבוץ "אורים", שבחבל אשכול לבין חברי מכינת הדר. את היוזמה הובילו **יעל מייכור** חברת מכינת "הדר", ו**מרטין** תושבת קיבוץ "אורים". הרעיון נולד אחרי האירועים הקשים של ה-7.10. חברי המכינה ביקשו, לתרום בדרך של יוזמה שלא נעשית ע"י הרשויות. הכוונה היא, לתת מקום לאוכלוסיית הוותיקים בעוטף עזה ולחבר אותם, עם חברי המכינה, על מנת להכיר ולתמוך אלה באלה כשווים, כשהאזור הגיאוגרפי, לא מפריד בין שתי הקבוצות.

המפגש הראשון התקיים לפני כשלושה חודשים. צוות המכינה עם שותפים נוספים מהמועצה, הגיע באוטובוס לקיבוץ "אורים". האירוח כלל מפגש הכרות במעגלי שיח, ביקור בגלריה בקיבוץ וסיור בגן פסלים העשוי, מחומרים ממוחזרים וארוחת צהריים משותפת. המשתתפים יצאו עם תחושה טובה והביעו את רצונם במפגש נוסף.

המפגש השני של החברים הוותיקים מקיבוץ "אורים" שבעוטף עזה, עם הוותיקים של מכינת "הדר" התקיים ביום שני ה-24.6.24, האירוח היה בקיבוץ "ניר אליהו". שתי הקבוצות זכו לסיור בקיבוץ, הגעה לנקודות תצפית והסבר מפורט, לגבי העובדה שהקיבוץ נמצא על קו התפר, ועל הבעיות איתן הוא התמודד כל השנים ובימים אלה. הסיור וההסבר המעמיק ניתן ע"י איז'ו ממכינת "הדר", שהוא גם חבר קיבוץ ותיק. לאחר מכן התכנסו החברים, במועדון הוותיקים של הקיבוץ. הם נחלקו לקבוצות מעורבות, נערכה פעילות באמצעות קלפים השלכתיים. כל חבר בחר קלף, דרכו סיפר על אירוע משמעותי בחייו, נוצרה אווירה לבבית ופתוחה והדבר העמיק את ההכרות בין החברים. לקראת סיום הפעילות החברים נשאלו, על דרכים עתידיות להעמקת הקשר בין שתי הקהילות. הועלו רעיונות כגון מפגשי למידה משותפים, טיולים, אירוח בערבי שבת ובחגים, סיור בגלריה לאומנות של אחת החברות. בסיום הפעילות, הוגשה ארוחת צהריים בחדר האוכל של הקיבוץ. לאחר ארוחת צהריים, המשתתפים נפגשו, עם שלי

שיר - בהונגרית = בוכה

מדדים אלי ז"ל-ות/ זהר ארנון

לא עובר כאן יום בלי שניים שלושה ז"ל-ים
כך מרכלים להם, בעסקונת השכול,
אודים עשנים, טבעם שהם כלים,
כך זה יהיה מחר, כך היה גם אמול.
הם נגגרים לאיטם, כושלות הברכיים,
בדרך כול בשר, אל ירכתי תהומות,
חיוך מר ניצר, בקצבי השפתיים,
דמעה של קיפוח, חונקת גרונות.
שלא כמו הסנה ההוא, הם יאזלו עד תום,
עשן בשרם יעלה, ריח ניחוח,
לו רק ניתן להם, את עלבונם לנקום,
היו מפרקים את אבני המזבח.
בגו שפוף מדדים, גוררים רגליים,
אינם מקשיבים, לאמרות בן מהללאל,
תקוותם האחת, שלא מאוחר עדיין,
לרצוח את אשמדאי, שהתחפש לאל.

"אותיות של אור"

מאת: חיה פלג - כפר מעש

זכיתי להשתתף בסיור בו הדריך **מיכה אולמן** וסיפר על גלגולה של היצירה. מיכה סיפר שהמנכ"ל של הספרייה הלאומית, דוד בלומברג, פנה אליו בשנת 2013 בבקשה מיוחדת. הוא אמר לו שבמתחם הגדול תוקם הספרייה הלאומית החדשה. הוא התייחס לאנדרטה המפורסמת שיצר מיכה אולמן בברלין, שהוקמה לזכר הספרים הרבים שנשרפו בכיכר בתקופת השלטון הנאצי. ליד האנדרטה בברלין חקוקים דברי היינריך היינה: **"במקום בו שורפים ספרים, ישרפו בסוף גם בני אדם..."**

האדריכל אמר למיכה אולמן שבברלין הוא יצר ספריה ריקה וכאן בירושלים הוא מוזמן ליצור את **הספרייה המלאה!** ומיכה אולמן מצא דרך מפתיעה ליצור את "הספריה המלאה" עם אותיות של אור!

מומלץ לבקר ורצוי עם הדרכה.

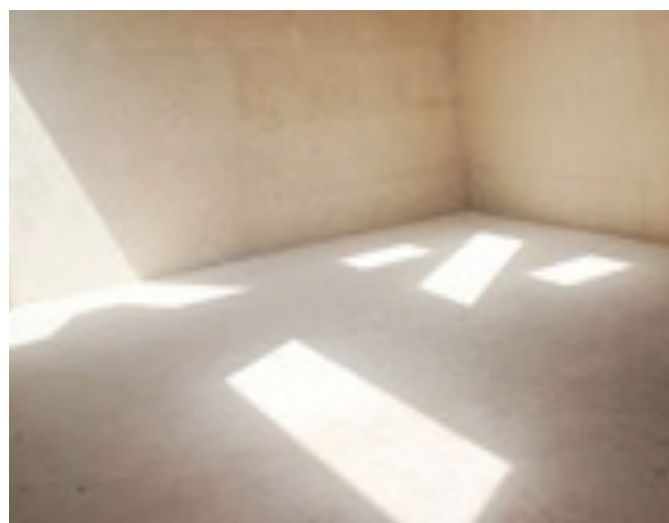
"אותיות של אור" הוא פסל סביבתי של הפסל הישראלי, **מיכה אולמן**, חתן פרס ישראל לאומנות, שזוכה לשבחים רבים על פסליו בארץ ובעולם. הפסל מוצב בגני הספרייה הלאומית בירושלים ומשקיף על קריית הלאום.

באדיבות אלכסנדר צילמי אור

היצירה האומנותית המיוחדת הזאת, בנויה משני מפלסים. במפלס העליון מוצגים סלעי אבן ענקיים המאורגנים במעגל גדול. הסלעים מונחים כמו שעון שמש ומשחקי האור והצל, יוצרים אותיות, ומשתנים לפי מהלך אור השמש ביממה ולאורך השנה.

המפלס התחתון הינו חדר הנמצא מתחת למיצג העליון ובו משתקפות האותיות א' העברית, A הלטינית ואלף הערבית.

השתקפות האותיות בחדר התחתון

 הקיץ חוזר ואיתו החזרה לבריכה

שיעורי התעמלות במים בהדרכת גלי אהרונוביץ ימי רביעי

החל מ- 26 ביוני

08:00-08:45

בריכת נווה ירק

תשלום חודשי 120 ש"ח

להרשמה - גלי זמיר: **052-3343838**

אובדן ושכול של סבתות וסבים

מחבקים את הסבתות והסבים בדרום השרון

מאת: חיה פלג – כפר מעש ומיקי להב – נירית

אושרת ראש המועצה, פתחה את המפגש בדברים מרגשים. היא סיפרה שביקרה את המשפחות השכולות ושמעה סיפורים ופידבקים על חשיבות ההתנדבות של הצוותים במועצה ושל מכינת הדר למען הסבים והסבתות. בתום המפגש חולקה תשורה יפה שכללה מארז עם תמונה הנכד/ה הנופל/ת בצירוף צמחי תבלין ושמן זית.

"אנחנו רק בראשית הדרך והאתגר גדול הכרנו אנשים מיוחדים שחווים כאב גדול מנשוא. ברור לנו שהמיזם הוא בעל ערך והכוונה היא להמשיך את הקשר עם האבלים ולתת לכל אחד מהם, באופן אישי, את המענה לו הוא זקוק."

דברים שאמרו הסבתות/סבים השכולים במפגש:

- "כאב אי אפשר להעלים – זו תקופה שלא חלמתי עליה- לקבור נכדים !!! אין נורא מזה. אני מוכרח לעשות משהו עם עצמי, התנדבתי לעמותת עזר לשורדי השואה, העשייה משכיחה, זה עוזר להנציח ולהשכיח, שכן כמו שכבר אמרתי את הכאב אי אפשר להעלים."
- "כחלק מקהילה אני מוזמן לאירועים שונים, החלטתי שבכל מפגש אני אספר על הנכד שלי, על דמותו, על חייו ולא אכנס לדרך ולאופן של נפילתו. ככל שאני אדבר עליו ככה אני אנציח אותו."
- "זה האבל שלנו. בחרתי להראות, ליזום נוכחות, אני קיים !!! אם אני רוצה להגיד משהוא, אני אומר. הם ההורים אני מבין את הסטטוס שלהם, אני לא נדחף לשורה שלהם. אבל אני סבא, אני נוכח! אני חלק!!!"
- אני מאוד אוהבת לצלם מאז האסון אני לא יכולה לצלם יותר, אני מנסה להתגבר, לבת שלי ולבעלה יש הרבה תמיכה ואני מרגישה בחוץ, אני סובלת, כשאני באה לשם אני לא שייכת יש לי קושי עם הבת שלי, אני לא יודעת איך לעזור לה, איך להתנהג – מה אני יכולה לעשות.

סימונה – משתתפת במכינת הדר שייזמה את המיזם:

"למרות האבל על מות נכדים אהובים וצעירים ולמרות גילם ומצבם הבריאותי וביניהם סבתא שמרוקת לכיסא גלגלים, סבתא שעברה אירוע לבבי, וסבא כבד ראיה ושמיעה הנזקקים למטפלים, הם הרשימו אותנו בחוסן שהפגינו. הם ממשיכים ללכד סביבם את בני המשפחה בארוחות שישי ובמפגשי חגים. ועושים כל מה שבידם כדי "להרים" את המשפחה. כדברי אחד הסבים: השכול "מוריד" ואנחנו רוצים שבני המשפחה הקרובה ימשיכו לחיות וליהנות. החוזק והחוסן שלהם למרות הטרגדיה הגדולה הרשימו אותי מאוד."

על פי דברי הפסיכולוגית ד"ר דניאלה אייזנברג שפרן המוזכרים לעיל, למדנו כמה מורכב מצב הסבתות והסבים, בגלל המהפך שקרה במערכת היחסים המשפחתית. צוות מכללת הדר בשיתוף ובסיוע של אנשי מקצוע בתחום מהמועצה, ימשיכו ללוות אותם ולסייע להם בהתמודדות הצפויות להם.

בשבת השחורה ב-7.10.23 חוונו טראומה לאומית קשה ואבל בעוצמות שלא הכרנו. אזרחים רבים, חיילים וחיילות נרצחו באכזריות שלא ניתנת לתיאור. רבים הם האזרחים שאבדו את ילדיהם וסבים וסבתות שאבדו את נכדיהם. ומאז המלחמה נמשכת, החטופים עדיין בשבי וחלקם מתים, חיילים נופלים בקרבות והמדינה כולה בוערת בצפון ובדרום.

אובדן ושכול של בני משפחה וחברים הוא אחד האירועים הקשים שקורים לכולנו בחיים. המודל המקובל להתמודדות הינו מודל דו שלבי שפיתח פרופסור רובין מאוניברסיטת חיפה ומכללת עמק יזרעאל. המודל מציע מהלך שכולל התמודדות והשלמה עם המציאות החדשה וחיפוש איוון מחדש ובשלב הבא ליצור מחדש קשרים חברתיים מתמשכים ולהמשיך מעין 'מערכת יחסים' עם המת, למשל באמצעות פעילות הנצחה ו"שיחות" דמיוניות.

במסגרת הפורום לאנשי מקצוע בתחום הרווחה- "מביטים לזקנה בעיניים" של הג'וינט, הדגישה הפסיכולוגית הקלינית, ד"ר דניאלה אייזנברג שפרן כי להתמודדות של סבתות וסבים היא ייחודית ולכן יש לטפל גם במערכת היחסים עם הבן הבת שהפכו פתאום לאב ולאם שכולים ולטפל בנכדים האחרים שאיבדו אחים. זהו תהליך קשה כי משהו במערכת היחסים במשפחה משתנה. חשוב שהסבתות והסבים ימשיכו לקיים קשר הורי עם הבן והבת שאיבדו את ילדם, זהו מסלול לא מוכר ויש לחפש מחדש את הדרך.

סבתות וסבים רבים חשים שהתפקיד המסורתי שלהם, פתאום לא ברור. התחושה היא לעיתים שהם מהווים נטל על המשפחה שהפכה למשפחה שכולה. קשה להם להיות חלשים מול ילדיהם ונכדיהם, הם חוששים להפריע ולא מעיזים לבקש עזרה גם כשהם זקוקים לה. תחושה זו עלולה להגביר חרדה, דיכאון ואובדנות.

הרשויות השונות התארגנו במהירות, כדי לתת מענה לאוכלוסייה המבוגרת בכלל ולסבתות וסבים במיוחד בתקופה קשה זו.

בדרום השרון נרקם במסגרת מכינת הדר בניהולו של רמי סטויצקי - מיזם לו קראו "מחבקים סבתות וסבים".

מיקי להב: "הרגשנו אחריות לתת מענה לפחות ל"עניי עירנו" וגילינו כי במועצת דרום השרון נפלו 7 צעירים ולהם 13 סבים/סבתות. יצרנו קשר עם כל אחד מהם, להיכרות ראשונית ולבדיקת הצרכים ובררנו ברגישות רבה, האם הם מעוניינים להיפגש כקבוצה. התברר שהסבתות והסבים גרים במקומות שונים בארץ ורק שניים גרים בדרום השרון. לכן לא נוכל ליצור קבוצת תמיכה שנפגשת בתדירות שבועית. הוחלט בשלב הראשון לקיים מפגש עם כל הקבוצה, כדי לבחון צרכים ודרכים לסיוע והם נענו ברצון.

ב-2.6.2024 התקיים במועצה מפגש, בהשתתפות ראש המועצה, אליו הגיעו בהסעות סבים/סבתות מכל הארץ. היה זה מפגש מרגש ומכבד.

האנטישמיות בראייה עשווית

מאת: יצחק שפילמן – כפר מעש

עזה גדלה, וכך שודרו תמונות קשות משדות הקרב על ידי תחנות טלוויזיה בעולם. מעניין, שבשידורי כלי תקשורת לא מראים את הטרוריסטים נפגעים אלא רק אוכלוסייה אזרחית: נשים וילדים הכל למטרות תעמולה וגיוס דעת קהל עולמית. אנו נחשפים לשינוי המגמות כלפי ישראל, שהמוני המוסלמים ברחבי אירופה יוצאים לרחובות. למרות שהמלחמה הינה התשובה הישראלית על התקפת החמאס ב-7 לאוקטובר, ההפגנות ברחבי העולם הן הפגנות כנגד המדיניות הישראלית. אבל, הביטויים הנשמעים הינם – אנטי ישראליות ומתקבלות כאנטישמיות. אין זה משנה כלל לחלק גדול ממדינות העולם, שהמלחמה הזו צודקת והיא מלחמת קיום (גם עפ"י הגדרות פילוסופיות). הפלסטינאים מוצגים כצד החלש, וככאלה, קל להם לגייס אהדה בעולם. אהדת המפגינים מכוונת ל-2.5 מיליון ערבים שנשארו בלי בית, בלי תנאי מחיה בסיסים, והישראלים הפכו נושא לביקורת, גינוי ושנאה. המפגינים קוראים סיסמאות שלעיתים אין להם שמץ מושג מה משמעותן כמו "מהנהר עד לים" בלי לדעת באיזה נהר מדובר ועד איזה ים. זהו מנגנון של האנטישמיות המודרנית, ואכן מתחילת המלחמה נרשמה עלייה אדירה בכמות התקריות האנטישמיות בעולם. בארה"ב, נרשמה עלייה של 337% בכמות התקריות האנטישמיות מאז פרצה המלחמה.

בקנדה – עלייה של 800% בהיקף האירועים. ובצרפת- עליה של 1000% במספר התקריות. נתון אחר מעניין הוא, שבצרפת נרשמה גם עליה של 430% במספר בקשות העלייה לישראל. בשל מספרם הגדול של המוסלמים במדינות אירופאיות, הם הפכו להיות הגורם החשוב, שחייבים להתחשב בו גם מסיבות אלקטורליות. הממשלות במדינות כמו ארה"ב גרמניה וצרפת, חרטו על דגלן מלחמה נגד האנטישמיות. אבל, ההפגנות למעשה מכוונות נגד ישראל ומדיניותה, כשאין הבחנה בין יהודים לישראלים. על הרקע הזה בולט השיתוק הישראלי בתחום התעמולה וההסברה בגזרה הבין-לאומית.

"משבר ההגירה" בין השנים 2015-2016 שפקד את אירופה והחל כתוצאה ממשטר היד הקשה של אסד בסוריה, הביא לגל פליטים מסוריה, לבנון, לוב, שיצאו ברגל, בסירות ובכל דרך תחבורה אפשרית לעבר מדינות אירופה, ונראה כי הם אלו שהיום מהווים את הגרעין להפגנות האנטי ישראליות. הפוליטיקאים נוטים להתייחס לתופעה כאל אנטישמיות אבל נראה כי למעשה, היא אנטי ישראליות.

ההגדרה הפורמלית של המונח "שמי" כוללת בעצם את כל הקבוצה האתנית מהמזרח התיכון, ובחובה ירדנים, סורים, לבנונים, מצרים וגם יהודים, שהמשותף להם הינו השתייכות לקבוצה אתנית זו. למרות זאת, המונח "אנטישמיות" קיבל משמעות של אנטי יהודיות וישראליות. כלומר- היום, האנטישמיות הפכה להיות מושג המכוון נגד יהודי כאשר הכוונה הינה מחאה נגד הישראלים. בעצם הגדרתה, זוהי סתירה מהותית.

עד ה-7 לאוקטובר, המהגרים היו עסוקים בחיפוש מקומות עבודה, לימודים והתמודדות עם קשיי ההתאקלמות והאנטישמיות הייתה ברמה נמוכה, יחסית. ביום ההתקפה על הישובים והקיבוצים בעוטף עזה, האווירה הייתה פרו - ישראלית. באותם ימים, רבים מהמנהיגים האירופאיים הגיעו לירושלים, כדי להפגין הזדהות עם העם המותקף באכזריות ידי החמאס. צה"ל, שלאחר ימי ההלם הראשונים, התעשת, התארגן ועבר להתקפה נגדית מאסיבית. ביום בו צה"ל התחיל בפעולות אגרסיביות, התקפות בערי עזה כשבמקביל הוחל ניווד אוכלוסייה, האהדה כלפי ישראל התפוגגה. מאחר ובאופן כמעט בלתי נמנע, התקפות מאסיביות גורמות לקורבנות רבים, כולל חפים מפשע ולא מעורבים, כמות הקורבנות מקרב ערביי

אף פעם לא מאוחר להתחיל לכתוב שירים

מאת: אשר הרשקוביץ, צור יצחק

להכשרה בנח"ל לגרעין ששירת בהתישבויות שבעין גב, סוסיתא והסביבה, דרך הגעה לקיבוץ ניר אליהו בשלבי הקמתו. דרך פעילות בתפקידים מרכזיים בקיבוץ, במפעלים באזור ובשליחויות שונות בחו"ל, ואף היה מועמד לראשות המועצה לפני ב-30 שנה.

"עכשיו אני נח על זרי הדפנה שלי ועל המשפחה ועל הקיבוץ ועל הוותיקן. ואני כותב מקאמות".

לשאלתי מתי התחלת לכתוב ענה, שמאז שיצא לפנסיה. "פנסיה בגיל 80" אמר בחיוך. "אז התחלתי, אבל מאז שאשתי נפטרה לפני 7 שנים, אני כותב יותר. כותב הרבה". הוא כותב על מגוון נושאים כולל אקטואליה. כמו "מקרים שחולפים וקורים מהיום למחר כמו שאומרים".

פיני כותב ומפרסם את יצירותיו בהזדמנויות שונות. כותב על נושאים בקיבוץ, חברים, משפחה, אקטואליה במדינה, על אירועים שנחרטו בזיכרונו. החל בחייו בירושלים דרך בית הספר החקלאי והצבא.

בשיחה עמו ניכר שהוא איש שיחה, שולט היטב בשפה העברית, שפה קולחת, צחה, ברורה ושוטפת.

ההיסטוריה המשפחתית שלו מיוחדת במינה. פרופסור שץ הגיע מקייב והקים את מוסד "בצלאל". הוא ביקש מתלמידים מתאימים מרוסיה וגם מאביו של פיני אברהם טוכמכר ז"ל להגיע לישראל. ואכן הצעיר הגיע בגפו לארץ וכאן היה תלמיד בכיתה הראשונה במחזור הראשון של המוסד. בשל כתב ידו הקליגרפי נתבקש וכתב את "ספרי הזהב". הם תעודות שניתנו למי שתרמו לרכישת אדמות או לנטיעת עצים. כ-20 כאלה מוצגים כיום בתצוגת קבע במשרדי קק"ל בירושלים. לדברי פיני, אביו גם כתב את מגילת העצמאות.

אחותו גם היא למדה ב"בצלאל", היא אומנית שמתמחה בעבודות אמייל. בתו חברת הקיבוץ עוסקת באומנות וגם אשת בנה סיימה את לימודיה ב"בצלאל".

האם זהו הרמז מאין מגיע כשרונו האומנותי? יתכן. ולכולנו האנשים הוותיקים. איש זה הוא ישראלה לכל מי שחולם על כתיבה ולא מעז. לגיל אין כאן חשיבות. קחו עט ונייר או מחשב ותעלו לאוויר העולם את חוויותיכם, זיכרונותיכם ודעותיכם. ויפה שעה אחת קודם.

בקיבוץ ניר אליהו מתקבצים ותיקי הקיבוץ, רובם מדור המקימים, כמעט מידי צהריים לאכול יחד. במשך הזמן החלו לקרוא לעצמם "ותיקן", מלשון ותיקים. זה הזמן בו משוחחים החברים על ענייני דיומא. אחד המשתתפים הוא **פיני טוכמכר**. הגעתי לראיין אותו כי הוא כותב מקאמות (סיפור בחרוזים שיש בו בדרך כלל סטירה שנונה; סיפור שנון בחרוזים) שאותם הוא מקריא במפגשים הללו.

פיני בן 90. יליד ירושלים. חבר בקיבוץ מאז הקמתו. למד במקווה ישראל ועסק בחקלאות. היה בקיבוץ רפתן שנים ארוכות. התאלמן לפני 7 שנים. הזוג הקים משפחה לתפארת עם 5 ילדים ו-13 נכדים. בראיון עמו גיליתי אדם מלא אנרגיות חיוביות, סגנון דיבור נמרץ וגם חייכן. שופע בחיות ואופטימיות. הוא היטיב לתאר את עצמו: "אני מרגיש במיטבי, אני מרגיש טוב".

אפשר לתאר אותו כחלוץ אמיתי. החל מהתגייסותו

פארקים אקולוגיים

מאת: יצחק שפילמן – כפר מעש

בארץ ובעולם, אשר מממש את עיקרון החזרת המרחבים הטבעיים וההיסטוריים של נחל הדר ונחל הירקון לתושבי העיר. הוחלט על יצירתם של מנגנוני הגנה סטטוטוריים בלתי הפיכים, שישמרו עליהם בעתיד מלחצי הפיתוח המודרני.

נחל הדר תוכנן כערופץ חי וטבעי הזורם כל השנה ומקיים מגוון רחב של צמחים ובעלי חיים ללא צורך בהתערבות חיצונית. לשם כך יצרו מתכנני הפארק בנחל מגוון גדול של בתי גידול. בנחל נבנו נפתולים וכ-30 מפלונים שנועדו להאט את מהירות הזרימה וליצור בריכות קטנות המעניקות הזדמנות להתפתחות צמחייה טבולה וצמחיית גדות, המספקות בתי גידול מורכבים לחסרי חוליות, דגים ודו-חיים. זמן קצר לאחר שהחלה הזרמת מים בנחל הדר, עלו בערוצו מיני דגים שהסתגלו למי קולחין והם מאכלסים את הירקון התיכון.

צמחיית מים ממלאת תפקיד חשוב בתפקוד האגם והמערכת האקולוגית שמתקיימת בו. הצמחייה הטבולה קולטת עודפי זרחן, מסייעת בהפחתת ריכוזו במים ומשפרת את איכותם. צמחי המים משמשים מזון לדגים ולבעלי חיים אחרים ומעניקים להם מסתור.

חשיבותם של הפארקים האקולוגיים הינה מחד, שימור האיוון בשטח האורבני ומאידך בעל חשיבות חינוכית להנגשת ערכי תרבות השמירה על הטבע והסביבה. במיוחד בימים אלו כאשר חיי היום יום רוויים מתחים, חשוב, שיש בקרבת כל עיר ריאות ירוקות בהן יכולים התושבים לצאת אל מרחב של טבע ולספוג רגעים של שלוה ובריאות.

בצילום: פארק אקולוגי הוד השרון.
צילם: יצחק שפילמן

פארק אקולוגי הוא פארק המבוסס על עקרונות סביבתיים, מתחשב בסביבה ומחויב לה בטווח הארוך. זו מחויבות, שבאה לידי ביטוי בתכנון, בפיתוח, בתחזוקה ובניהול. יש לכך גם משמעויות בהנגשה, כי השטחים הפתוחים הירוקים הם של כולם וכמוה גם הזכות לאיכות חיים.

פארקים אקולוגיים וגינות אורגניות הפכו לחלק חשוב מהסביבה העירונית בישראל. יותר ויותר רשויות מקומיות משקיעות משאבים רבים כדי ליצור סביבה טבעית יותר, גם כאשר הבנייה היא צפופה ועמוסה בכבישים וצמתים. באמצעות תכנון פארק אקולוגי מתקדם ופעיל ניתן לספק מגוון אפשרויות בילוי עבור ההורים והילדים הגרים בעיר. התכנון מתבצע בסנכרון מלא של עיריות ומחלקות רלוונטיות במטרה להביא לבניית גינות איכותיות לשימוש כלל האוכלוסייה בעיר.

כיום אפשר להתקין משחקי חצר וגן אקולוגיים עם עיצוב יפה שימשוך יותר את התושבים למקום ויהפכו את המקום למקום בילוי ונופש. כמו כן, מוסיפים מתקנים מונגשים לכיסאות גלגלים בהתאמה אישית לצרכים של המבקרים. בנוסף לכך, משולבות בצמוד לפארק, מסעדות, שירותים ציבוריים ובריכות אקולוגיות. את השילוב הזה ניתן לראות בפארקים רבים שכוללים בתוכם מגוון רחב של מתקנים לילדים בצמוד למתחם מסעדות ופנאי עבור משפחות באזור.

היום בפארקים רבים מוקמים מתחמים לקיום קונצרטים והופעות אומנותיות. על יד מקומות אלו הוכשרו חניונים מסודרים ונגישים לנכים. ברוב ערי ישראל ישנם פארקים אקולוגיים: בפתח תקוה, חולון, תל אביב, רעננה וכו'.

לדוגמה, הפארק האקולוגי של הוד השרון, הינו פרי תכנון נופי והנדסי, שהופך תוצרי פסולת (מי קולחים) למשאב היוצר פארק ירוק. מקור המים של האגם והפארק הוא מכון טיהור השפכים הוד השרון-כפר סבא. מי המכון עוברים ליטוש נוסף באגנים הירוקים שמדרום לפארק ורק אז מועברים לאגם האקולוגי, ומכאן לנחל הדר ולירקון. גם הגבעה הגבוהה, מעבר לאגם, היא משאב שנוצר מפסולת. במקום "הר הזבל" - מקום שבו הטמינו עד ראשית שנות ה-90 פסולת מוצקה, הגבעה עוברת שיקום ובעתיד גם היא תהיה חלק מפארק הוד השרון ותשמש נקודת תצפית על מרחבי השרון, כולל מערכת ייחודית לטיהור והשבת מים והזרמתם לירקון למען שיקומו. זהו פארק ייחודי מסוגו

D1 מתמלא בשמחה

מאת: נורית שטרנברג – שדה ורבורג

תמונות באדיבות הצלם המתנדב רועי אנג'ל

מתנדבים בכל הגילאים בחולצות לבנות כשהדפס מתנוסס עליהן, "צוות ברוריה-מועדון ספורט ומעשים טובים", "צוות פלח", הושיטו יד באולם ומחוצה לו. הם העושים והם המגייסים ותורמים. הארוחה נתרמה על ידי חברת קייטרינג והוגשה לאורחים באהבה. כשהושמעה מוזיקה לריקודים, עודדו הצעירים את כולם לקום, גם את המתקשים בהליכה, את המבוגרים ביותר. השמחה הרקיעה לשחקים. אמרה ריטה: "אני מתנהלת בקושי עם הליכון, אך כששמעתי את המוזיקה היוונית, עזבתי את משענתי והתמסרתי למוזיקה בתענוג רב במשך דקות ארוכות עם שאר הרוקדים"... המקום הוקדש לאירוע וכך כל שנעשה התבצע עם שפע של רצון טוב.

במשך תשעת החודשים האחרונים ראינו והתרגשנו לנוכח גילויי התנדבות מדהימים של אנשים מן השורה. ב-D1 נכחתי כצופה בכל הטוב הזה והרגשתי שהיתה זו זכות גדולה לחוות נתינה, התנדבות, רצון לעשות למען הזולת ללא תמורה, התמלאתי באמונה ובתקווה שיש סיכוי לעם הזה.

בימי מלחמה אלה, שבהם עצב, דאגה, ייאוש ותסכול חודרים לתודעתנו ומציפים אותנו, דרושה לכל אחד פיסה של שמחה ותקווה. כאן, ב-D1, היכל המופעים החדש שבמועצת דרום השרון, התחולל מופע של נס. בכנס השנתי של ניצולי שואה, לזכרו של **בר פלח ז"ל**, היתה זו לא רק פיסת שמחה - ההיכל הענק התמלא בשמחה ענקית. עשרות רבות של חברי מועדונים לניצולי שואה מגבעתיים ומהמועצה שלנו בדרום השרון, הוזמנו לבילוי משותף. כמה שעות של הפוגה ושמחה צרופה. הפוגה שאינה שרוטה במלקחי ברזל של זיכרונות עגומים מהעבר, לא פגועה "מחדשות" עכשוויות ומהמילים הצורבות: "הותר לפרסום"... פשוט שמחה שזרמה אל תוך ההיכל כמים זכים המרווים את נשמות הנוכחים.

לרגע נדמה היה כאילו אתה מוקף בילדים מאושרים מלאי תום... סביב שולחנות חגיגיים, ישבו קבוצות קבוצות של חברים, על פניהם חרושי הקמטים בלטו הבעות של שביעות רצון וחיוך רחב. הוגשה ארוחה מצויינת ומגוונת. פה ושם יכולת לזהות עיניים נוצצות בדמעות של אושר. על הבמה צילום חיוך של אור, פניו של רס"ן בר פלח ז"ל, שלזכרו ערכו חבריו את האירוע. "הוא היה איש בעל יכולת נתינה בלתי נלאית" מעידים חבריו. איש אוהב אדם שסיסמת חייו היתה: "אתה רוצה שמשהו יקרה, פשוט עשה אותו" זאת הצוואה שהשאיר למשפחתו ולחבריו.

כך פעל בחייו וכך פועלים בעמותות לזכרו: "נפעל למען זיכרו של בר, עד יומנו האחרון" אומר רועי חברו בהרבה אהבה.

ראש המועצה, **אשרת גני-גונן**, נשאה דברים קצרים מלאי חום והערכה, הן לאורחים והן למתנדבים שמובילים את שרשרת המעשים הטובים. להקת המחול הצעירה של המועצה, קישטה את האירוע בחן רב. המנחה הקליל את הסיטואציה ותרם רבות להצלחת האירוע. אמו של בר פלח, הודתה בהתרגשות לכל העושים במלאכה.

מפגשים

מאת: צביקה ביקל - כפר מלל

לארוחות משפחתיות. הילדים בביה"ס קיבלו תיקים במתנה ואביזרי עזר, וכל אשר נידרש ללימודים סדירים.

מן הראוי לציין שהמועצה האזורית דרום השרון לא טמנה ידה בצלחת ועשתה רבות למען המפונים. בצור יצחק, במבנה שכמעט גמור ומוכן הקימו מרכז סיוע ועזרה למפונים ודאגו שם לכל מחסורם.

והנה אנו קוראים בתקשורת שמפוני הדרום, רובם חוזרים לבתיהם, וכך נקווה גם בעתיד הקרוב יקרה למפוני הצפון.

לא יודע איך לפתוח, איך להתחיל. מלאה הארץ תקשורת מהשטח.

בהוראת השלטונות, עזבו, נטשו רבים את בתיהם בצפון ובדרום עם מספר מזוודות בלבד בידיהם, כשפניהם למקום מבטחים.

גם ליישובי דרום השרון הגיעו מפונים רבים וביניהם גם לכפר מלל, למשק שנמכר לליאור שיאון ששיכן במשקו שתי משפחות שפוננו מבתיהן.

אילניה (שם בדוי) משלומי הסבירה: "כל כך רע לי שאני לא מסוגלת להתראיין..." אך בכל זאת מסרה לי מעט פרטים בטלפון: בנה בן ה-15 מאד מאד מתגעגע למקום מגוריו המקורי, לחבריו. עתה הוא לומד בביה"ס הדמוקרטי בהוד השרון. היא החליפה כבר 4-5 פעמים מקום מגורים עד שמצאה פינת אדמה, כדי לממש את אהבתה הגדולה לצמחים והיא משקיעה בגינתה. דרך להוציא את הכעס והתסכלים.

לבית-אל מקריית שמונה ארבעה ילדים קטנים. ביתה נפגע בהפגזות ואין לה מקום לאן לחזור.

שתי המפונות הנ"ל סיפרו לי, שבעלי המקום, דב שיאון, לא גובה מהן תשלום עבור דמי שימוש בחשמל ומים. בת-אל הסכימה להיפגש איתי.

"אני מאד מתגעגע לביתי בקריית-שמונה אך הוא נפגע וזה ייקח יותר זמן מאחרים, אין לי כרגע שום צפי לחזרה. "אני מקבלת דמי מחייה בסיסיים מהמדינה של 200 ₪ ליום ועוד 100 ₪ עבור ילד".

מתוך סקרנות שוחחתי עם **דב שיאון**, בעל המשק (החדש) ושאלתי מדוע אינו גובה דמי שימוש שוטף של מים וחשמל מדייריו המפונים והוא השיב: "הן עברו מספיק תלאות קשות וכל עוד אני יכול לעזור, אז למה לא".

אני אישית מלא התפעלות והערצה להתנהגותו בפועל. אילניה מוסיפה ומציינת כי עיריית הוד השרון עזרה לה מאד. "כל מה שביקשתי מהם הואילו לתת ולסייע ולא עזבוני".

גם בשדה ורבורג ישנן משפחות מפונים שלא שילמו מים וחשמל ולא גבו מהם מיסי וועד. הם עצמם הוזמנו שם

דקה אחר דקה (בצפון) /

צביקה ביקל

החיים תחת אש,
דקה אחר דקה,
אין רגע דל,
אין מי שיאמר חדל.

השמיים בוערים
כולם חוששים,
בודדים נשארים,
הרוב מתכנים,

הבית הפך לשדה קרב,
רצים הרבה למקלט,
מסדירים הנשימה,
כן, אמת ולא בבכ"ת.

מדוע נבחר הצבע הצהוב

כסמל למאבק למען שחרור החטופים?

מאת: יצחק שפילמן - כפר מעש

משתמשים בצבע צהוב, כדי להדגיש את תכונותיו השליליות של יהודה איש קריות: בגידה, חמדנות וחוסר לויאליות כלפי חברים ואלה הפכו להיות תכונות שייחסו ליהודים. אי אפשר להתעלם מעובדה היסטורית של סימון יהודים בשואה על ידי הטלאי הצהוב, כשהצבע הצהוב מסמל חוסר נאמנות, קשירת קשר, הפרת אמונים ומעוררות חשדנות. אפיון נוסף בתרבות אחרת בא לידי ביטוי בפולין של היום, שם לא מקובל לתת פרס או זר פרחים צהובים מכיוון שזה מסמל קינאה. בשנים אחרונות ב-19 לאפריל, (הוא יום תחילת מרד גיטו וורשה), מחלקים ברחובות העיר פרח צהוב כאות זיכרון לשואה ולמרד בגטו וורשה.

אז איך קרה, שהצבע הצהוב הפך להיות סמל המקושר לנושא חיובי כמו שחרור חטופים? איפה נמצאת נקודת הזמן בו חל השינוי בשימוש בצבע הצהוב?

במקורות, ישנם מספר אזכורים, עם ציון הפיכת הצבע הצהוב לקוד בינלאומי המבטא את המאבק למען שבויים ונעדרים מלחמה. במאמר של עודד בן יהודה, שהתפרסם בעתון "הארץ", הוא מתייחס לאחת הסברות הטוענת, שהמסורת החלה בשיר מימי מלחמת האזרחים האמריקאית בשם: "היא ענדה סרט צהוב". השיר מתאר, אישה הקושרת סרט צהוב על שערה, כדי לזכור את אהובה המשרת כחייל בחיל הפרשים, היוצא למסע רחוק. סיפור אחר מדבר על האסיר שחזר לאחר מספר שנים מהכלא הביתה, וחפש סימן מוסכם עם אהובתו. הם סיכמו שעם היא עדיין אוהבת אותו לאחר שנות הניתוק ואם היא רוצה שהוא יחזור לחייה, שתקשור על העץ בפתח ביתה סרט צהוב. האיש היה אמור לראות את הסרט מתוך האוטובוס ואם לא יראה - לא ירד וימשיך בנסיעה. לתדהמתו האיש ראה 100 סרטים על אותו עץ. סביב הסיפור הזה נכתבו שירים והמוטיב מצא ביטוי בסרטים רבים. הפופולריות של השיר בימי מלחמת ווייטנאם קיבעה את שימוש בצבע הצהוב כאות אהבה וגעגוע למען חיילים הנמצאים בעומק הלחימה.

לאחרונה, הארץ שטופה בסרטים צהובים ופריטים צהובים שונים, צמידי יד צהובים, דגלים ובלונים צהובים, סרטים על מכוניות ועוד.. אותם אנו פוגשים כביטוי וכסמל למאבק הציבורי הסוחף לשחרור החטופות והחטופים מאז שבת ה-7.10. הארורה.

כל מחאה משתמשת בסמל שיאחד אותה עם תומכיה. משפחות החטופים אימצו את הצבע הצהוב שמופיע בסרט הצהוב, כסאות בצבע צהוב, סביב מייצג השולחן הארוך שמוצג ב"כיכר החטופים" ליד מוזיאון תל אביב, תגים על דש הבגד, וסרטים צהובים על מכוניות ועל גשרים ועוד סממנים בצבע הצהוב.

הצבע הצהוב הוא רב משמעותי - זהו הצבע הבהיר, השמח, החם והאופטימי של אור השמש והחמניות, אך זהו גם צבע, שמתריע על סכנה כמו תמרור המתריע על חומרים מסוכנים או המבשר רעות.

אפשר למנות דוגמאות רבות של שימוש בצבע הצהוב בחיי היום יום. **הצבע הצהוב מסמל אור השמש, אור שמחה, אושר, מהירות, קלילות, אנרגיה, עשייה ועושר.**

לא תמיד הצבע הצהוב היה מקושר לתכנים חיוביים. בציור מהמאה ה-13 אמן (לא מוכר) מציג פרק מהברית החדשה על "נשיקת יהודה" ומתאר את יהודה בבגד צהוב. במאה ה-15 לאונרדו דה וינצ'י, בציור המוכר והידוע ה"סעודה אחרונה", מתאר את יהודה איש קריות בבגד צהוב, כדי להבדיל בינו לבין שאר השליחים. הפעם האומנים

עמותת תפוח לקידום תרבות פנאי וחינוך דרום השרון

רשימת טלפונים חשובים

מנכ"לית העמותה

מירית כץ 054-3901390

מ"מ מנהלת תחום ותיקים

גלי זמיר 052-3343838

מרכז היום בנווה ימין - 09-7658357

מזכירה: רותי כמרה

מיטל גלעד - עובדת סוציאלית 09-7658357

סמדר קטרי - רכזת תעסוקה אגף אופק לתשושי נפש

מועדון מכללת "דורות", כפר מעש

מנהלת: פלורה כץ 03-9080845

מועדון מכללת "הדרים", שדה רבורג

מנהלת: רינת ויסמן 09-7481844

"קפה בשדה" לניצולי שואה, שדה רבורג

מנהלת: אליסיה ויינגרטן 09-7481844

קהילה תומכת

רונית גטניו - מנהלת הקהילה התומכת

054-9900690

אמהות קהילה:

איילה כהן 052-4546353

אליסיה ויינגרטן 053-5209259

רינת ויסמן 054-7552919

ש.ל.ל דרום השרון 03-9005771

עורכת ראשית עיתון כיוון חדש

שוש ברקאי 052-2541836

ט"ו באב חג או מועד...

מאת: לאה טל - כפר מלל

ט"ו באב כיום אינו חג ומועד כה נחשב ונחגג. אבל בעבר היו לט"ו באב טעמים ויעדים חשובים ואפילו משתלבים: חגיגה של צעירות וצעירים בחיזורים וניחוח טבע עת בציר ענבים בכרמים.

המחולות כמפגש רומנטי בכרמים.

לחג פן שבטי חברתי ומעמדי לחגיגה העממית בט"ו באב. וזאת במטרה לאפשר לצעירים וצעירות להיפגש ולהכיר, ככתוב במשנה: "בנות ירושלים יוצאות ומחוללות בכרמים לבושות בגדי לבן שאולים". השאילה של הבגד, כדי להסיר הבדלים שבטיים, חברתיים ומעמדיים המבחינים בין עניים לבין עשירים מיוחסים.

החג נקבע כיום טוב בו יוכלו בני השבטים השונים להכיר וגם להינשא ללא הגבלה.

חגיגה חקלאית ועונתית בסוף הקיץ

כתוב במקורות: "בחוֹדֵשׁ אֵב תֵּשׁ חוֹמָה שֶׁל חֲמָה", מחודש אב מזג האוויר משתנה, החום תש נחלש, מתרבים הטללים והלחות באוויר גדלה. ט"ו באב זהו מועד המעיד על שינוי מהותי בטבע ושינוי משמעותי לאדם ולעם ישראל, שהיה אז עם חקלאי. ולחקלאי זהו מועד של סוף האסיף. באמצע חודש אב מגיע פרי הגפן למלוא הבשלתו ומוכן לדריכת ענבים בגת להפקת יין, אשר ישמח לב אנוש. הכפריים שהו בסוכות בכרמים שמרו על הענבים ובצרו.

ואכן ט"ו באב נחוג בכרמים בשמחה בהילולה וחיזורים, במחולות ושירים, כאות לקרבה, אחווה ולשבירת המחיצות בין השבטים. ונאחל זאת לעצמנו גם בימינו אלה...